

Yorgun Düřtü Bu Gönüm

– Yazan Adam · 04 Mayıs 2010

Ne kadar sitem vardı dilimde
Ne kadar geçirdiğim zaman varsa veda ediyorum hicranla
Hala gönüm yasta, yüreğim burukluğun hüznüyle fakirlik yaşadıkça
Aklım arafta, mavera düşlerim yalnızlığında, sessizliğin bu kadar acı olunca

Hasretin kalbimi ağlatırken
Özlemin dirliğimde kederken, işittiğim sesler şevk vermiyor
Halim hazanı resmederken, melalim seni soruyor, merak sancı veriyor
Veda eden gönüller, aşkın çilesinde anlam bulan diller, sabırla edebe yöneliyor

Okuduğum mektubun nazdı
Nefesini terennüm ettikçe sinem bir başka yangınlara uğrardı
Kalbi sayfama düşen karlar nazardı, ruhumu kuşatan şevk bir bahardı
Şimdi geriye ne kaldı, zaman içinden çıkılmaz bir sızıyla yüreğimi dağlayandı

Geçmiş şimdi düşünmek ardı
Muhakkak ki anlamlı hesap vicdanımda fevkalade bir odaktı
Kim ne yaptıysa, yalnız yanına kalmadı muhabbet kalbimde başkaydı
Sevgi bunun için ikramdı, ruhuma sürur bahşeden sağanaktı, sevda adeta hardı

Ey sazende durma çal kanunu
Tınısıyla kuşat sancılarımı, tefekkür için düşündüğüm tadımları
Ruhumun zamanda serencamını, artık kalmayan heyecanımı anlat anlayana
İbret olsun kalan canlara, insan olmak hayli başka, şayet bir adamlık kaldıysa

Şimdi uzanıyorum ufuklara
Neden sitem hala yüreğimde ağırlığınca, aşkı hazla yaşamayınca
Olsun ne çıkar bahtım sabırla buluşunca, kanaat etmek kalıyor halimize
Neyi ibretle temaşa ettimse, içim titriyor hissediyorum üşümelerim şimdi benle

Üzülsem de artık geri gelmez
Kalbi fakirliğime aşk şevkiyle erişmez, sevdanın filizleri ekilemez
Hüzün gönümden eksilemez, mısralarla dile getirdiğim hasretim dinmez
İçim ne kadar geçse de, keder şevke geçit vermez, yalnızlığım hakkıyla bilinmez

Geçiyor vakit, ömür doluyor
Aşk ruhuma hakikatin feyzini anlatıyor, kul olabilmeyi öğütüyor
Hissiyatım baharlaşıyor, sürur halimi kuşatıyor ve o hesap fevkaladeleşiyor
Zaman, sinemde ne sitem ve ne bir yeis bırakıyor gözerim yaşlarıyla aşklaşıyor

Mustafa CİLASUN